

Alle disse forhandlinger, som tager uendelig lang tid, som varer meget længe, og som hver gang kun skaffer meget beskedne fremskridt, gør det utrolig svært at få et overblik, og derfor er der heller ikke meget offentlig debat om WTO; der er mere debat om hinkosten i EU og andre bizarre situationer.

Men vi er helt sikre på, at der efterhånden ganske langsomt vil tegne sig et billede af en verdensomspændende organisation, som prøver at liberalisere, prøver at nedsætte toldskranke, prøver at fjerne protektionisme og prøver at tage hensyn til arbejdstagerrettigheder, til miljøet og til forbrugerne, som skal købe varerne.

Vi ser frem til at få flere orienteringer fra udenrigsministeren om fremskridtene i denne organisation. Kun ved at få disse orienteringer og få debatterne i de demokratiske forsamlinger får man mulighed for at tegne et billede af en udvikling, der går langsomt, men forhåbentlig også i den rigtige retning.

Om de foreslåede dagsordener kan jeg sige, at Det Radikale Venstre kan stemme for den af regeringspartierne og Venstre og De Konservative foreslåede dagsorden. Vi vil stemme imod de to øvrige dagsordener og i hvert fald sige til SF, at der jo står mange fornuftige ting i deres dagsorden, som vi fra radikal side har meget sympati for, men at jeg nok må sige, at det set i lyset af den meget tunge organisation, vi arbejder med i disse sager, er en overordentlig ambitiøs dagsorden, som ikke har mange chancer for at blive hverken helt eller halvt gennemført inden for overskuelig tid. Derfor vil vi foretrække den realistiske dagsorden, nemlig regeringspartiernes dagsorden.

Annette Just (FP):

Skal man hjælpe de mindre velstillede lande her i verden, så skal man også være villige til at lytte til, hvad det er, de i virkeligheden beder om. Og de har på møde efter møde gang på gang sagt: Trade, not aid. Altså handel, ikke økonomisk hjælp.

Her har vi muligheden for at give dem mulighed for at producere og handle frit. Det er det, hele GATT blev opbygget på, det er det, WTO arbejder videre på, og det er også det, vi skal diskutere i Singapore her om ikke så frygtelig lang tid: Hvordan skal vi få frihandel til at fungere på verdensplan? Hvordan forhindrer vi tekniske handelshindringer?

Og jeg kan lige så godt sige med det samme, at for Fremskridtspartiet er en af de vigtigste

ting nok at forhindre tekniske handelshindringer, hvad enten det drejer sig om at lave nogle snirklede forestillinger om, at arbejdstageren skal sidde på den ene eller den anden måde på sin stol eller have den ene eller den anden form for afskærmning, eller hvad det end er, man kan finde på at putte ind i den såkaldte sociale dimension, der har været begyndende tale om.

Jeg vil godt sige, at jeg var meget glad for udenrigsministerens besvarelse her i dag, fordi han så tydeligt gjorde det klart, hvor vigtigt det er ikke kun for ulandene, men også for Danmark, at vi har den frihandel, for når 35 pct. af vores bruttonationalprodukt rent faktisk går til handel med udlandet, så er det også vigtigt for Danmark – uden dog dermed at sige, at vi er noget uland.

Vi ved også godt, at man er nået langt. Det tog lang tid at komme så langt i Uruguayrunden, men der er stadig lang vej at gå. Vi har ikke fået fjernet alle toldsatserne, og vi har ikke fået fjernet alle de handelshindringer, som stadig væk eksisterer, så liberaliseringen af verdensmarkedshandelen er ikke fuldendt, men den er på vej.

Så kom udenrigsministeren ind på de tre områder, som man håber på at kunne komme videre med i Singapore, hvor de to første er telekommunikation og finansielle tjenesteydelser, og her er Fremskridtspartiet fuldstændig enig.

Men når vi kommer til det tredje punkt, som udenrigsministeren mener er meget vigtigt, nemlig søfarten, som godt nok er blevet udsat til år 2000, så mener Fremskridtspartiet, at det måske var væsentligt, hvis Danmark sagde: Her er der såmænd ingen grund til hastværk. Den bedste frihandel på søfarten er jo den frie handel, der er i dag, hvor der ingen regler er. Samtidig skulle vi se at få nedbrudt de amerikanske tekniske handelshindringer for søfarten og i stedet sikre, at vi får reel frihandel på søfart ved ikke at gå ind og lave nye regler i WTO's regi.

Jeg ved, at dansk søfart har arbejdet for det gennem mange år, og jeg ved også, at danske embedsmænd har været så dygtige, at det er lykkedes at få det hele udsat til først at blive genoptaget i år 2000. Men jeg tror, det er vigtigt allerede nu at sige, at den danske regering skal lægge sig i selen og arbejde for, at det bliver udsat på uendelig tid.

I dag er der 125 lande med i WTO, heriblandt en masse udviklingslande, og som det er sagt før, så er det selvfølgelig lykkeligt, at der er 10 nye lande på vej ind i WTO-samarbejdet, her-